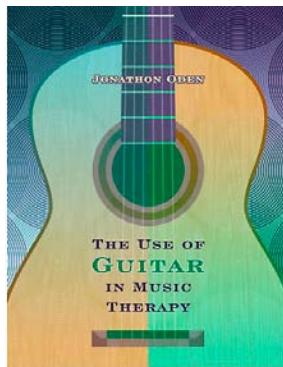


# The Use of Guitar in Music Therapy

Som guitarist og snart færdiguddannet musikerterapeut var det med stor iver og glæde, at jeg påbegyndte læsningen af Odens "The Use of Guitar in Music Therapy". Alene ud fra titlen forventede jeg, at bogen ville rumme et væld af eksempler på guitarens kliniske anvendelsesmuligheder hos en bred klientskare. Odens egen beskrivelse af bogens formål, gjorde ikke denne forventning mindre.

Ifølge Oden (p. xi) er formålet med denne bog at præsentere viden om brugen af guitar i musikterapi, som han mener, kan være relevant for såvel musikerapistuderende, der aldrig har anvendt en guitar, som for erfarne

Anmeldt af **Jens Anderson-Ingstrup**, 10. semesterstud. på musikerapiuddannelsen. Autodidakt guitarist med erfaring i guitarundervisning samt klinisk brug af guitar i arbejdet med personer med demens, senhjerneskade eller psykiske/fysiske funktionsnedsættelser. Kontakt: [jman10@student.aau.dk](mailto:jman10@student.aau.dk)



Jonathon Oden (2014). *The Use of Guitar in Music Therapy*. University Park, Illinois, USA: Barcelona Publishers. 201 sider, 199 kr.

musikterapeuter, der er vant til at anvende guitaren klinisk.

Bogen består af tre overordnede afsnit; 1) introduktion til guitaren, 2) terapeutens anvendelse af guitaren og 3) klientens anvendelse af guitaren. Førstnævnte omhandler traditionel anvendelse af guitaren, hvorimod andet og tredje afsnit fokuserer på den kliniske anvendelse af guitaren.

I første afsnit gennemgår Oden guitarens anatomi og diverse spilleteknikker. Denne del har bestemt relevans for den begyndende guitarist, da han forklarer basale elementer, såsom korrekt placering af guitaren, stemmemetoder og introduktion til højre- og venstrehåndsteknik. Oden beskriver desuden, hvordan en guitar vedligeholdes, hvordan strengeskift foretages samt den korrekte længde på højrehåndsneglene. Han undlader dog at nævne, hvordan guitarens *thruss rod* og *action* justeres, hvilket kunne være relevant for de mere erfarne guitarister. Læseren introduceres derefter til flere spilleteknikker bl.a. *bends*, *slides* og *palm muting* samt barré- og åbne akkorder. Afsnittet slutter med en relativ overfladisk introduktion til forskellige stilarter, hvor Oden præsenterer enkelte idiomer (red: genrekendetegn) og riffs, der forbindes med de pågældende stilarter. Der kan således være risiko for at ens spil vil virke parodierende snarere end troværdigt, hvis der kun tages udgangspunkt heri.

Oden nævner selv i introduktionen til bogen, at dette afsnit ikke har den store relevans for andre end nybegyndere, hvilket jeg vil give ham ret i. Det kan dog antages, at nybegynderen kan blive udfordret af, at Oden lægger mere vægt på faktuel information end på didaktik.

I andet afsnit præsenterer Oden forskellige metoder, hvorpå guitaren kan anvendes af

*terapeuten*. Dette inkluderer bl.a. guitaren som akkompagnement, pentatont skalaspil samt brugen af diverse alternative stemninger af guitaren. I tredje afsnit uddybes forskellige metoder, hvorpå guitaren kan anvendes af *klienten*; f.eks. traditionelt spil, assisteret spil og alternative stemninger. I begge afsnit illustreres metoderne vha. anekdotiske beretninger fra Odens egen praksis med personer med psykiske og/eller fysiske funktionsnedsættelser (PPFF). De to afsnit henvender sig således til guitaristen, der ikke kender til disse metoder, og til terapeuten der søger inspiration til klinisk brug af guitaren. Eftersom Oden tager udgangspunkt i sin egen praksis, udspringer alle metoderne fra arbejdet med PPFF. Det er således ikke alle metoder, der ukritisk kan overføres til andre klientgrupper. Han opstiller ganske vist tabeller med henvisninger til anden litteratur, hvor guitaren anvendes i arbejdet med forskellige klientgrupper, men den oplyste litteratur anvendes ikke videre i bogen.

Med afsæt i bogens titel samt Odens beskrivelse af bogens formål, forventede jeg at få udvidet mit kliniske repertoire efter at have læst bogen, hvilket desværre ikke var tilfældet. Det var begrænset, hvor meget ny viden der var at hente for mig som øvet guitarist, hvorfor jeg vil argumentere for, at bogen ikke har den store relevans for øvede guitarister. Bogen kan dog have relevans for terapeuter, der gerne vil begynde at spille guitar, eller ønsker at bruge guitaren i arbejdet med PPFF og savner inspiration til dette arbejde.